

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ เช้า

เด็ดเท่าไรกิเลสยิ่งฟัง

ดอลลาร์หลังจากมอบคลังหลวงแล้วได้ ๓๖,๔๑๖ ดอลลาร์ ทองคำได้หลังจากมอบแล้ว ๒๑ กิโล ๘ บาท ๘๕ สตางค์ เราเริ่มต้นอีกแล้วนะ เริ่มต้นจะให้ถึงจุดที่หมาย คราวนี้จะให้ถึงจุดที่หมาย คือทองคำให้ได้ ๑๐ กิโล เวลานี้ทองคำเราได้เข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ๙ ตันกับ ๑๒๕ กิโล หรือ ๙,๑๒๕ กิโล สำหรับดอลลาร์มอบแล้ว ๘,๘๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ นี่ก็ขาดอยู่ ๑,๒๐๐,๐๐๐ จะครบจำนวน ๑๐ ล้าน สำหรับทองคำยังขาดอยู่อีก ๘๗๕ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน จนแล้วเวลานี้ เห็นไหมผลแห่งความรักชาติ แห่งความเสียสละ ด้วยความร่วมมือเพรียงสามัคคีแห่งพี่น้องชาวไทยเราทั้งประเทศ แสดงออกมาให้เห็นแล้วว่าทองคำเวลานี้ได้ถึง ๙,๑๒๕ กิโล สำหรับดอลลาร์ได้แล้ว ๘,๘๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ที่มอบเรียบร้อยแล้ว ไม่เป็นอื่น

นี่เราจะได้พยายามตั้งแต่บัดนี้ต่อไป เอาให้ถึงจุดที่หมาย คราวนี้เป็นคราวแสดงกำลังแห่งความรักชาติ ความเสียสละ ด้วยความร่วมมือเพรียงสามัคคีกัน ในจำนวนคนไทยทั้งประเทศ ๖๒ ล้านคน เราเห็นผลประจักษ์มาแล้ว ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นผลแห่งความที่เป็นนี้เป็นสักขีพยานในกาลต่อไป ที่เราจะอุทิศสำหรับบิกันด้วยกัน หลวงตาก็ได้อุทิศให้เต็มกำลังความสามารถแล้วกับพี่น้องชาวไทยเรา คราวนี้เป็นคราวที่หนักมากสำหรับหลวงตา ได้เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่าหนักโดยลำพังตนเอง ที่ประกอบความพากเพียรเพื่อสังหารกิเลส ที่เป็นตัวมหาภัยอยู่ภายในจิตใจ

อันนี้ก็เรียกว่าหนักมากทีเดียว เป็นเรื่องลำพังตนเองจึงรู้สึกว่ายากกว่าเรื่องยกชาติไทยเราทั้งประเทศ อันนั้นเอาแบบใครดีใครอยู่ ใครไม่ดีให้ตกเวทีไปเลย เอาถึงขนาดนั้นนะ หลวงตาเป็นนิสัยอย่างนี้ เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าจริงจังมากทีเดียว ถ้าเหตุผลได้ลงจุดใดแล้วชีวิตไม่มีเสียตายเลย ยอมรับเหตุผลอันนั้นเป็นอรรถเป็นธรรมเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมเรา เราเอาชีวิตมอบเลยทีเดียว

การฆ่ากิเลสของเราก็เคยเล่าให้ฟังแล้ว หลังจากได้รับโอวาทจากหลวงปู่มั่น เป็นที่พอใจสุดซึ้งในหัวใจเราแล้ว ลงจากการฟังธรรมท่านแล้วก็มาถามตัวเองทันที เพราะได้ฟังธรรมท่านอย่างถึงใจหายสงสัยเรื่องมรรค ผล นิพพาน มรรค ผล นิพพาน เราเรียนด้วย

ความจำไม่ได้หายสงสัยนะ ในพระไตรปิฎกไม่ว่าเล่มใด ๆ พุดออกมาเรื่องมรรค ผล นิพพาน เป็นพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้อย่างแม่นยำ ๆ มีทั้งนั้น บาป บุญ นรก สวรรค์ เปรตผี พรหมโลก นิพพาน พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้อย่างถูกต้อง แต่เราอ่านตามพระไตรปิฎกที่ท่านแสดงไว้แล้วอย่างถูกต้องนั้น มันทำให้สงสัยไปตลอดนะ

นี่ละใจมันปลอม ธรรมะเป็นของจริงขนาดไหน มันก็เอาความปลอมเข้าแทรก ๆ ตลอดไปเลย นี่ละหัวใจปลอม ทีนี้เมื่อหัวใจจริงแล้วจริงหมดเลย พระไตรปิฎกท่านแสดงไว้ด้วยความถูกต้องทุกประการ เราอ่านไปเรียนไปเท่าไร ไปถึงบาปถึงบุญ ถึงนรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ตลอดเปรตผีประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั่วแดนโลกธาตุ ธรรมแสดงไว้อย่างละเอียดลออถูกต้องแม่นยำ ทีนี้เวลาเราอ่านไป ๆ เรียนไป ดูไป ความสกปรกของใจเรานั้นละ คือกิเลสมันอยู่ภายในใจเรา เอ้ มรรค ผล นิพพาน จะมีอยู่หรือไม่มา คือความมุ่งมั่นนี้ตั้งใจจะปฏิบัติตนให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น เป็นความมุ่งมั่นอยู่ในจิตใจ แม้เรียนหนังสืออยู่จิตใจก็มีฝงลึก ๆ อยู่อย่างนั้นละ

เพราะฉะนั้นการเรียนหนังสือของเราจึงไม่ได้เคยปล่อยภาวณา คือทำอยู่ลำพังองค์เดียว อยู่กับหมู่กับเพื่อน ไปที่ไหนไม่พุดถึงเรื่องภาวณา ไปอยู่กับพวกค่างก็เป็นค่าง อยู่กับพวกลิงเป็นลิงไปตาม ๆ เขา จะเป็นพระมีสมบัติผู้ดีแสดงอรรถธรรมให้เพื่อนให้เพื่อนฝูง ฟังในการภาวณานี้ไม่เคยพุดเลย หากเป็นอยู่ลึก ๆ ๆ ภายในจิตใจ ฝงแน่นทีเดียว เป็นแต่เพียงไม่บอกใครให้ทราบเลยในเพื่อนฝูงพวกปริยัติด้วยกัน พุดอะไร ๆ ได้ทั้งนั้น แต่เรื่องภาวณาไม่พุดถึงเลย นี่มันฝงลึก ๆ ความมุ่งมั่นที่จะให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวง มีอรหัตบุคคลเป็นที่ยอมรับกัน

ครั้งเวลาอ่านไป ๆ ท่านแสดงไว้ถูกต้อง แต่จิตมันมัวหมองอยู่ในนั้น เอ้ บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน นี้จะมีอยู่จริงหรือไม่มา อยู่อย่างนั้นนะ นี่ละกิเลสมันเข้าไปลบล้าง จนได้ไปฟังอรรถฟังธรรมของหลวงปู่มั่นแล้ว คือเรามีจุดเดียวที่จะปลงจิตใจลง ได้มีหลวงปู่มั่นเท่านั้น พอไปถึงท่าน ท่านก็ใส่เปรี้ยว ๆ ไม่รอเลย ประหนึ่งว่าท่านเอาเรดาร์จับหัวใจเราไว้เรียบร้อยแล้ว พอไปถึงท่านกราบเรียนเรื่องราวมาโดยลำดับลำดับ จนท่านเป็นที่เข้าใจเรียบร้อยแล้ว ว่าเรามุ่งต่อการประพุดติปฏิบัติธรรมโดยถ่ายเดียวเท่านั้น พอท่านออกมา เหนอ ท่านมา ท่านมาหาอะไร นั้นเห็นไหมละ

กิเลสไม่ได้อยู่ในดิน ฟ้า อากาศ ฟ้า แดด ดิน ลม ที่ไหนไม่มี ไม่มีที่เกิดของกิเลส ไม่มีที่อยู่ของกิเลสและของธรรม คือธรรมก็ไม่ได้อยู่ที่อื่นเช่นเดียวกับกิเลสนั้นแหละ แต่อยู่ที่หัวใจคน ท่านวางั้นนะ กิเลสก็เกิดที่นี่ อยู่ที่นี้ ธรรมก็เกิดที่นี่ อยู่ที่นี้ ท่านวางั้น ให้ท่าน

หายสงสัยเรื่องภายนอกทั้งหลาย ไม่มีความหมาย ไม่ใช่มหาเหตุคือใจ ใจนี่คือมหาเหตุ บรรจุไว้ทั้งธรรม บรรจุไว้ทั้งกิเลส เพราะฉะนั้นท่านมาเพื่อมุ่งอรรถมุ่งธรรม ขอให้ท่าน เน้นหนักทางด้านธรรมด้วยจิตตภาวนา วา่จั้นเลย

จิตตภาวนานี้เท่านั้นจะเปิดโล่งมหาเหตุนี้ออก เห็นอย่างชัดเจนได้ด้วยจิตตภาวนา ท่านย่ำลง ๆ กิเลสท่านก็จะเห็นในหัวใจของท่าน เพราะกิเลสอยู่ที่ใจ ธรรมะท่านก็จะได้พบ ได้เห็นในหัวใจของท่านเอง ท่านบอกอย่างชัดเจน เอา เอาให้หนักนะ ภาวนาลงไปนี่ เหมือนเปิดตูมหาเหตุ วา่จั้นเถอะ จะได้เห็นทั้งสอง แล้วทุกสิ่งทุกอย่างท่านจะได้หายสงสัย ไปเป็นลำดับ ท่านสงสัยหาอะไร ธรรมพระพุทธเจ้า ผู้มาแสดงธรรมก็เป็นพระพุทธเจ้า เป็น ศาสดาองค์เอก ตรัสสอนไว้ทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความถูกต้องแม่นยำ จากพระทัยที่บริสุทธิ์ แล้วท่านสงสัยหาอะไร นั้นเห็นไหมละ

เราสงสัยมรรค ผล นิพพาน ท่านก็จีเรา ท่านมาสงสัยหาอะไร ท่านไม่ยอมรับคนตั้ง พระพุทธเจ้าท่านจะยอมรับใคร ถ้าท่านยอมรับตามคำสอนนี้จะมีปัญหาอะไร ธรรมท่าน สอนไว้แล้วถูกต้องแม่นยำทุกอย่าง มันเป็นปัญหาอยู่กับมหาเหตุคือหัวใจของเราเอง กิเลส นั้นนะมันกัดมันกันเอาไว้ ทีนี้เปิดกิเลสออกด้วยจิตตภาวนา เราไม่ลืมนะ เพราะไปถึงที่แรก นี้ฟังจดฟังจ่อทุกอนุกระเบียดไม่ให้หลุดไม้หลุดมือไปได้เลย ท่านเน้นหนัก ๆ ลงถึงเรื่อง มรรค ผล นิพพาน กับกิเลสอยู่ที่หัวใจ อย่าไปหาที่ไหน ท่านว่า

น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ ภูเขา ป่าดงพงไพรอะไรเป็นเรื่องของเขาต่างหาก ไม่ได้มาก่อสุขก่อทุกข์ให้เราเหมือนกิเลสกับธรรมที่มีอยู่ในหัวใจเรา การที่จะเปิดทั้งสอง ประเภท คือธรรมและกิเลสให้เห็นได้อย่างชัดเจน ต้องเปิดด้วยจิตตภาวนา ให้ท่าน เน้นหนักทางด้านภาวนา นั้นท่านเอาถึงขนาดว่าเน้นหนัก ๆ ท่านจะเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง บรรดาที่มีอยู่ในหัวใจของเราทั้งกิเลสและธรรมนั้นแหละ เราก็พอใจ จึงได้ตัดสินใจตั้งแต่ บัดนั้นมา ทีนี้กิเลสมีอยู่ก็ตามนะหายสงสัยหมดเรื่อง มรรค ผล นิพพาน เพราะฉะนั้นจึงได้ ทุ่มกันลงเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความลงใจแล้ว ก็มีแต่จะเอากันเท่านั้น ลงใจแล้วไม่เป็น อื่น

จากนั้นก็พึดกับกิเลสเป็นเวลา ๙ ปีเต็มทีเดียว ที่หนักมากในชีวิตนะ หนักมากยิ่งขึ้น กว่าเขาติดคุกติดตะราง อันนั้นเขาไม่ได้มีความทุกข์ความลำบากอะไร อยู่กันอย่างนั้นแหละ วันหนึ่งกินวันละสองมือสามมือ จักตอกเหล่าตอกได้วันละสี่ห้าเส้น พอฆ่าเวลาเวลาให้หมด ไป ๆ แล้วถึงเวลาออกเรือนจำไปเท่านั้น เขาไม่ได้มีหวังอะไร เรานี้เอาจริงเอาจัง หนักแทบ

จะสลับสไล แต่ไม่เคยสลับเราก็บอกไม่สลับ เรื่องหนักมากหนัก นี่เป็นไปด้วยความพอใจ เรา เรานักมากกว่าเขาติดคุกติดตารางเป็นไหน ๆ เรื่องระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน

ท่านผู้ใดยังไม่เคยขึ้นเวทีพัดกับกิเลสเพื่อสังหารกัน เอา ถ้าไม่ดีให้กิเลสสังหาร ธรรมในหัวใจเรา เราก็จมไปเลย ถ้าเราเก่งเราก็บ้างกิเลสให้กิเลสพังทลาย เราก็จมไปเลย ถึงนิพพาน นี่ละมันถึงได้เอากันอย่างหนักอย่างหนา เรื่องชีวิตจิตใจของเราคือความทุกข์ทั้งหมด เอารวมมาอีกความสุขทั้งหมด ได้จากการบวชนี้เท่านั้น การบวชนี้ได้ทั้งทุกข์ทรมาน เป็นเรื่องเหตุที่เราบำเพ็ญ ทุกข์ลำบากขนาดไหนเรายอมรับ ๆ ด้วยเหตุผล ที่นี้เรายอมรับ ตลอด ความพากเพียรหนักไปตลอด ๆ สุดท้ายกิเลสจะหนาแน่นขนาดไหน ธรรมะพังเข้าไป ๆ จนกิเลสขาดสะบั้น ขาดลงโดยสิ้นเชิง ชีวิตรอดมาได้ ไม่ตาย นี่ละจึงว่าทุกข์แสนสาหัส การบวช

นี่เราพูดเฉพาะเรื่องของเรคนเดียว เพราะเรามีนิสัยวาสนาอาภัพจึงต้องลำบากลำบาก บ่น ไม่ได้สะดวกสบายเหมือนท่านผู้ที่สิ้นไปแล้วทั้งหลายบางประเภท เช่น ประเภทที่ตรัสรู้ ได้เร็ว ขิปปาภิญญา สุขาปฏิบัติ ขิปปาภิญญา ทั้งปฏิบัติสะดวก ทั้งรู้ได้เร็ว ท่านประเภทนี้ไม่ได้รับความลำบากลำบากอะไร เรียกว่าท่านบาง แล้ว สุขาปฏิบัติ ทันทาภิญญา ปฏิบัติสะดวกแต่รู้ได้ช้า นี่สองประเภทแล้วนะ

คืออันหนึ่งสุขาปฏิบัติ ขิปปาภิญญา ทั้งปฏิบัติสะดวก ทั้งรู้ได้เร็ว นี่ประเภทหนึ่ง

สุขาปฏิบัติ ทันทาภิญญา ปฏิบัติสะดวกแต่รู้ได้ช้า

ทุกขาปฏิบัติ ขิปปาภิญญา ปฏิบัติลำบากแต่รู้ได้เร็ว

ทุกขาปฏิบัติ ทันทาภิญญา ทั้งปฏิบัติลำบาก ทั้งรู้ได้ช้า คือปฏิบัติลำบาก ทั้งรู้ได้ช้า ปฏิบัติลำบากแต่รู้ได้เร็วก็มี มีสี่ประเภท

สำหรับเรา เราพูดถึงเรื่องความลำบากของเรานี้ลำบากจริง ๆ ยอมรับ ในชีวิตนี้ชีวิต ผ่ากิเลสนี้แหละที่เราหนักมากที่สุด ผลแห่งการปฏิบัติที่ได้มาก็ดังที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย นี้ ได้มาจากภาคปฏิบัติ วันนี้เปิดให้ชัดเจน ภาคปฏิบัติของเราที่รู้พี่น้องธรรมทั้งกิเลส ทั้งธรรมออกจากหัวใจให้กระจ่างแจ้งขึ้นมา ได้นำมาอบรมแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย จากตนได้อบรมตนเรียบร้อยเป็นที่แน่ใจแล้วทั้งเหตุทั้งผลไม่เป็นที่สงสัย แล้วก็นำทั้งเหตุ ทั้งผลมาแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย

ขอให้พากันพิจารณา เรื่องตัวของเรา หัวใจนี้มีทั้งกิเลสทั้งธรรมด้วยกัน จะแก้กันได้ด้วยความพากเพียรของเราทุกคน อย่าไปนอนเฉย ๆ แล้วคอยเอาตั้งแต่คะแนน ๆ จากกิเลสหลุดลอยไปไม่มีทาง ต้องอุตสาหะพยายามด้วยกันทุกคน ถึงจะเป็นไปได้ วิริเยน

ทุกขุมจุมเจติ คนจะล่วงทุกข์ไปได้เพราะความพากเพียร ไม่ใช่ล่วงทุกข์ไปได้เพราะจมอยู่กับ
 เสื่อกับหมอนนะ ให้จำเอาให้ดี นี่ละผลที่ได้ปฏิบัติมา เราจึงพูดแบบไม่มีสะทกสะท้าน
 เพราะเต็มอยู่ในหัวใจทุกอย่างแล้ว กิเลสเต็มหัวใจก็รู้ เวลาธรรมะขึ้นแทนที่กันแล้วธรรมะ
 เต็มหัวใจก็รู้ กิเลสไม่มีก็บอกไม่มี เวลากิเลสเต็มหัวใจก็บอกว่าเต็มหัวใจ บางลงไปๆ
 จนกระทั่งกิเลสไม่มีก็บอกไม่มี ธรรมเต็มหัวใจก็บอกเต็มหัวใจ จากการปฏิบัติของเรา ได้
 ธรรมขึ้นมาเต็มหัวใจ

ธรรมเต็มหัวใจนี้แล ทำให้เกิดความเมตตาสงสารอ่อนน้อมไปหมดทั่วแดนโลกธาตุ
 ไม่ได้ถือสีถือสา ถือเป็นกรรมเป็นเวร ถือโกรธ ถือเคียดแค้น อาฆาตบาดหมางต่อผู้ใดเลย
 แม้เขาจะมาฆ่ามาฟันเราให้ตายต่อหน้าต่อตา กิเลสตัวที่จะต่อสู้เขา ความไม่พอใจในเขาก็
 ไม่มีในใจ ก็เรียกว่าตายไปเฉยๆ ที่จะให้มีความโกรธความแค้นกับผู้หนึ่งผู้ใดไม่มี
 เพราะฉะนั้นจึงกล่าวพูดได้เลยว่า ความกลัวเราไม่มี ความกลัวเราก็ไม่มี ความแพ้อะไร
 เราไม่มี ความได้เปรียบเสียเปรียบเราไม่มี มีแต่ความเมตตาอันแผ่นดิน หรือล้นฟ้าล้น
 แผ่นดินที่มีต่อโลกทั้งหลายเท่านั้น อย่างอื่นไม่มี ที่จะก่อกรรมก่อเวรต่อผู้ใดอย่างนี้มีไม่ได้
 เด็ดขาด ว่างั้นเถอะ เพราะกิเลสไม่มีแล้วจะเอาอะไรมาก่อกรรมก่อเวร

เรื่องก่อกรรมก่อเวรเป็นเรื่องของกิเลส เรื่องเอาแพ้อะไรเป็นเรื่องของกิเลส เรื่อง
 กลัว เรื่องกลัว ก็เป็นเรื่องของกิเลส ผ่านเหล่านี้ไปหมดแล้วไม่มี สิ่งเหล่านี้ไม่มี นี่ก็ได้กล่าว
 แล้วว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีในหัวใจของเรา มาเป็นเวลา ๕๔ ปีนี้แล้ว ผลแห่งการปฏิบัติแทบเป็น
 แทบตายมาก็ได้เห็นประจักษ์ในหัวใจ แล้วก็นำมาสั่งสอนบรรดาพี่น้องทั้งหลาย จะพอเป็น
 ที่ลงใจได้ไหมกับธรรมของพระพุทธเจ้า และธรรมที่เราปฏิบัติมา ซึ่งตนก็เห็นประจักษ์แล้ว
 มาสอนท่านทั้งหลาย กลายเป็นธรรมหลอกลวงพี่น้องทั้งหลายให้ลุ่มจมไปอย่างนั้นหรือ
 ให้ตั้งเป็นปัญหาถามตนเองบ้าง เราจะได้เห็นข้อเท็จจริงว่าศาสนาจริงแค่ไหน กิเลสตัวมัน
 ทำลายศานนามันจอมปลอมแค่ไหน ทำลายเราอยู่ทุกวันๆ ทำไมจึงไม่เห็นโทษของมัน

ธรรมของพระพุทธเจ้าประกาศจ้าๆ หรือประกาศปังๆ มาเป็นเวลาสองพันห้าร้อย
 กว่าปีแล้ว จะไม่มีคุณค่าอะไร สู้กิเลสไม่ได้หรือ ให้ถามตัวเอง และเราก็เข้าใจเราอยู่แล้ว
 ว่าเรามีคุณค่า มนุษย์เรามีคุณค่าทุกคนๆ แล้วให้ดูตัวของเรา มีอะไรที่มันจะทำคุณค่าของ
 เราให้ลดให้เสียไป ก็คือกิเลสที่มันทำลายธรรมนั้นแหละมันจะทำลายตัวของเรา นี่ได้พูดให้
 พี่น้องทั้งหลายฟัง ในการช่วยชาติคราวนี้เราช่วยเราเรียกว่าสุดขีดสุดแดน ถ้าหากว่ากิเลส
 ไม่พังเราต้องตาย ที่จะให้ถอยไม่มีเลย เนื่องจากว่าเหตุผลกลไกลงจุดไหนแล้วเราจะไม่เป็น
 อื่น ให้ถอยอย่างนี้ หรือว่าทิ้งคำสัตย์คำจริง ปล่อยคำสัตย์คำจริงไปเสีย มีแต่ความ

จอมปลอมไป ท้อถอยอ่อนแอ ทั้ง ๆ ที่ตั้งหน้าตั้งตาว่าจะเข้มแข็งด้วยคำสัตย์คำจริง แล้วพาคำสัตย์คำจริงเป็นคนล้มเหลวไปเสียอย่างนี้ไม่มีในหัวใจของเรา

เพราะฉะนั้นว่าจะไรลงไปถึงเด็ดขาด ๆ ทุกอย่าง ๆ การเด็ดขาดนี้เราเคยได้ผลมาแล้วจากการปฏิบัติพิทักษ์กับกิเลสทั้งหลาย เอาจริงเอาจัง เด็ดขาดนั้นละกิเลสพึงได้เด็ดขาดเท่าไรกิเลสยิ่งพึง ๆ เห็นผลนั้นมาเป็นประจำ จนกระทั่งถึงได้มาประกาศธรรม พี่น้องทั้งหลาย ได้มาจากความอุตสาหะพยายามในธรรมทั้งหลาย ซึ่งมีอยู่แล้วตามศาสตร์ที่สอนไว้ว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว มรรค ผล นิพพานเป็นพื้นเพอยู่แล้ว ขอให้ก้าวเข้าไปเถอะจะพบได้ด้วยกันทั้งนั้น ธรรมไม่ลำเอียง พระพุทธเจ้าสอนโลกก็ไม่ลำเอียง

ธรรมมีอยู่โดยแท้ สอนโลกทั่ว ๆ ไปว่าธรรมมีอยู่ มรรค ผล นิพพาน มีอยู่ อย่าย่ำปล่อยให้กิเลสมันมาทำลาย ลบล้างมรรค ผล นิพพาน ลบล้างบุญบาปไปเสียจากใจเรา แล้วจะสร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามก หากคุณค่าไม่ได้ ตายแล้วจม ไม่เกิดประโยชน์นะ วันนี้ได้พูดถึงเรื่องการช่วยชาติบ้านเมือง เราเอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย นี่เราเด็ดกว่าการช่วยชาติบ้านเมืองอีก เพราะเหตุไร เพราะช่วยคนทั้งแผ่นดินจะยกให้เด็ด ให้ขาด ให้เป็นอย่างที่เราคนเดียวยกเรคนเดียวมันนั้นมันเป็นไปไม่ได้ แต่ลวดลายแห่งความเด็ดยังมีอยู่อย่างนั้น ไม่ปล่อยไม่วาง อย่างช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้เราก็เอาชีวิตเข้าแลกเลย คราวนี้เป็นคราวเด็ดขาดของเราที่จะช่วยพี่น้องทั้งหลาย พร้อมกับพระพุทธศาสนาที่มีค่าอันเลิศเลอ ซึ่งชาติไทยเราซึ่งเป็นชาติแห่งชาวพุทธได้เทิดทูนกันอยู่นี้ แล้วกำลังจะจมลงไปทะเลหลวง จะไม่ให้มีชาติศาสนาเหลืออยู่เลยอย่างนี้

จึงเป็นเรื่องสะดุดใจมากที่สุดที่เราจึงได้ออกถึงขนาดที่ว่าร้องไห้ที่เดียว ร้องไห้คนเดียว หมายถึงว่าความถึงใจเต็มที่แล้ว ยังไงก็ไม่มีถอย ถ้าว่าการรบอย่างนี้เขาจะมีเครื่องมือเครื่องมือ เราไม่มีก็ตาม มีแต่หมัดเราก็จะพีดมันเลยหมัดเรา เพราะใจมันไม่ถอย เขามีเครื่องมือ เราไม่มีเครื่องมือ เราก็เอาหมัดเราเป็นเครื่องมือพีดมันเลย พีดมันเสร็จเรียบร้อยแล้วกวักมือคืนข้างหลัง เอาหมัดจากหมามาอีก พีดอีก จนมันจมลงไป นี้เรียกว่าความเด็ดเดี่ยวกับพี่น้องชาวไทยเราด้วยความเมตตาสงสาร ปู่ ย่า ตา ยาย พาอ้อพาพายมานานแสนนานขนาดไหน เป็นความสงบรมเย็น ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีที่ต่อติ

แต่เวลาลูกหลานของปู่ ย่า ตา ยาย เราตั้ง ๖๒ ล้านคน สมควรที่จะแบกหามชาติบ้านเมืองตนไปได้ น่าจะมีสติปัญญาเดินตามปู่ ย่า ตา ยาย ทำไมจะต้องทำให้ชาติไทยของเราจม เป็นไปไม่ได้แน่ เอาไม่ถอย นั่นละเรื่องราวจะ จะไม่ให้ชาติไทยจม จึงได้เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ด้วยเหตุด้วยผลของอรรถของธรรม เราไม่ได้ช่วยชาติแบบกิเลสตัณหาพาช่วย

ทั้งพี่น้องฆ่าไป แบบอย่างนั้นไม่เอา เออธรรมความดีงามฆ่าความไม่ดี เออธรรมคือความ สมบูรณ์พูนผลฆ่าความจน แล้วก็จุดลากเมืองไทยขึ้นด้วยอรรถด้วยธรรม การหนุนชาติของตนเป็นลำดับลำดับ นี่เป็นสิ่งที่เหมาะสม

เราจึงได้อุตสาหะพยายามช่วยพี่น้องทั้งหลาย เวลานี้ก็ก้าวเข้ามาแล้วการช่วยชาติของเรา ทองคำก็ได้ ๙,๑๒๕ กิโลแล้ว ยังขาดอยู่เพียง ๘๗๕ กิโล แล้วดอลลาร์ก็ได้ถึง ๘,๘๐๐,๐๐๐ แล้ว ยังขาดอยู่อีกเพียง ๑,๒๐๐,๐๐๐ ผลก็ปรากฏขึ้นมาอย่างนี้แล้ว ประเทศไหนที่เขาเจริญรุ่งเรืองที่ว่าเด่นที่สุดนั้นนะ เขาเคยเอาสมบัติเงินทองมาให้เรา มาช่วยเราบ้างไหม เช่นว่าทองคำ ประเทศนั้นเอามาให้เราหนึ่งกิโล ประเทศนั้นเอามาให้เราสองกิโล เคยมีไหม ประเทศนั้นมาให้เราหนึ่งดอลลาร์ สองดอลลาร์ไม่เคยเห็น เท่าที่นับจำนวนทั้งทองคำและดอลลาร์มานี้เป็นกำลังแห่งความรักชาติ ความเสียสละ ของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติอุตสาหะชวนขวยมา ทั้งๆ ที่เราไม่ได้เป็นชาติแห่งเศรษฐกิจ แต่เป็นเศรษฐกิจแห่งความรักชาติและความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันต่างหาก จึงได้สามารถยกชาติไทยของเราขึ้นให้เป็นที่อบอุ่นอยู่เวลานี้

เพราะฉะนั้นในวาระต่อไปนี้ จึงขอให้พี่น้องชาวไทยพยายามเอาให้ถึงจุดหมายปลายทาง ซึ่งไม่นานนักและจะพอเป็นไปได้ และไม่มากนัก เราเอามาแล้วตั้งมากมาย นี่ยังเหลืออยู่เพียงเท่านี้ เราได้เชื่อพี่น้องทั้งหลายมาแต่ดั้งเดิม เริ่มต้นที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายออกช่วยชาติบ้านเมือง ไม่ว่าจะไปสถานที่แห่งใดบรรดาพี่น้องทั้งหลายเดินตาม เห็นตาม ไม่มีความขัดข้องอะไรทั้งนั้น ด้วยความรักชาติ หมุนมาตามโดยลำดับลำดับ การเทศนาว่าการ ไม่ว่าจะไปสถานที่ใดแน่นๆ ๆ ตลอด แล้วเงินทองไหลเข้ามาๆ จนเห็นปรากฏผลอย่างนี้แล้ว เราจึงได้เชื่อพี่น้องทั้งหลายตั้งแต่ต้นมาจนบัดนี้ แล้วจะเชื่อพี่น้องทั้งหลายอีกจนวันถึงขีดถึงแดนตามกำหนดที่ได้ตั้งเอาไว้แล้ว จึงขอขอบคุณกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่ต่างคนต่างรักชาติ ต่างคนต่างเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน แล้วอุตสาหะเดินตามธรรม คือหัวหน้าที่พาเดินโดยอรรถโดยธรรม ต่างท่านต่างเดินโดยอรรถโดยธรรม สมกับเราที่เป็นชาวพุทธ จึงขอบคุณและอนุโมทนากับพี่น้องทั้งหลายทั้งที่ผ่านมาแล้ว และกำลังก้าวเดินต่อไปนี้โดยทั่วกันเทอญ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com